

Column

Rob Jaspers

'T PLEIN

Groene zone

Onlans ben ik de spoorzone ingedoken. Vanaf de Hezelpoort tot voorbij park Brakkenstein. Groene verrassingen en bijzondere uitzichten liggen voor je klaar. Af en toe hoor je passerende treinen, maar het is toch vooral een stiltegebied.

Buurtbewoners hebben sommige stukjes van dit groene lint de afgelopen jaren een opknappbeurt gegeven. Kunstenaar Boudewijn Corstiaensen startte zelfs al twintig jaar terug met de herinrichting van de zone langs de oude Groenewoudseweg. Hij creëerde een 'vlinderlint', het Groene Perron. Tegenover het Bisschop Hamerhuis vind je volkstuinten. Afgelopen jaar hebben ook bewoners bij de Eerste Oude Heselaan een buurtmoestuin aangelegd. De

spoorkuil bij Willemskwartier is al jaren een groene oase met speelplekken. Aan de Bottendaalse zijde van de kuil is het groene karakter recent voor de eeuwigheid gegarandeerd. Nijmegen heeft het terrein aangekocht en in bruikleen gegeven aan buurtgroepen. Toch is het wat mij betreft pas een begin.

De bermen en het talud langs het spoor zijn toe aan een herwaardering door ons stadsbestuur. Bewonersgroepen hebben daar ook voor gepleit bij de discussies over de toekomst van de stad. Ontwikkelaars zien echter kansen voor woningbouw bij die spoorzone. Vorige week vroeg ik me in deze column al af of dit wel verstandig is. Juist in de wijken rond die spoorzone is de 'hittestress' in de zomer nu al te groot. Hou deze zone juist open, versterk het groen, is mijn tip. Vergroot ook de toegankelijkheid, want er zijn nog (te)veel afgesloten stroken. Sommigen zien de spoorzone als een hinderlijke scheiding tussen wijken. Feitelijk is het een mooie corridor en schuilhoek voor kleine zoogdieren, insecten en vlinders. Voor mensen is het een prachtige route voor gezond bewegen, een rustplek in de drukke stad.

Hou deze zone juist open, versterk het groen

Bemmelnaren willen alternatieve route naar Lent

Geen extra verkeer over Zandsestraat, Vossenhol en Teselaar. Daarom moet de Dorpensingel tussen de ovatonde bij Lent en het dorp anders worden aangelegd.

Bernardo van Hal

Bemmel

Daarvoor pleit een groep Bemmelnaren. Liever een aansluiting bij de Rensensestraat ter hoogte van Klein Rome dan al het extra verkeer door de Bemmelse wijk. Het huidige voorstel, zo vinden zij, belast te veel het centrum van Bemmel.

Al een kwart eeuw wordt nagedacht over een nieuwe route tussen Bemmel en Lent, noodzakelijk geworden door de bouw van de Waalsprong. Het begin- en eindpunt ligt er al: naast de Pathébioscoop bij de ovatonde.

De procedures zijn nu eindelijk zo ver dat begonnen kan worden met grondaankopen en bestemmingsplanwijzigingen. Volgens de huidige plannings zou de 1,2 kilometer lange weg van/naar de haakse bocht in de Zandsestraat over twee jaar klaar moeten zijn.

Maar die tracékeuze zint Dirk Visser, Marco Hendriks en nog enkele Bemmelnaren niet. Ze zijn aanwonenden van de bestaande route of vertegenwoordigers daarvan. „Volgens de prognoses stijgt het aantal voertuigen per dag op de Vossenhol van 4200 naar 6000 en op de Teselaar zelfs van 2600 naar 4000. Dat kan zo dicht tegen het dorpscentrum aan toch niet de bedoeling zijn.”

De werkgroep ziet er veel meer brood in om de laatste 200 meter van de Dorpensingel naar de Zandsestraat te schrappen en 700 meter extra noordwaarts aan te leggen. Zo zou de Dorpensingel op de Rensensestraat/ Verlengde Herckenrathweg uitkomen.

Lingewaards verkeerswethouder Johan Sluiter ziet het noordwaartse tracé niet als alternatief. Wel als mogelijke tweede poot, een extra aftakking van de Dorpensingel. „Nu nog met Nijmegen in de slag om alles anders te doen, gaat te veel tijd kosten”, zegt Sluiter.

Bovendien betaalt Nijmegen grofweg de helft van de 11,5 miljoen euro die de Dorpensingel gaat kosten.

KRALINGEN VIJFTIG JAAR GELEDEN

Doorbraak van

Vijftig jaar geleden stond de in Ubbergen wonende Floris Kolvenbach met zijn band **The Dream op Kralingen**, het festival dat een Nederlandse reactie op Woodstock was.

Peter Sierksma

Ubbergen

Aan good vibrations geen gebrek, eind juni 1970. Al was het dan ook wat laat voor een 'voortuitstrevend popland als Nederland', schreef Aloha-redacteur en Volkskrantverslaggever Peter Schröder in de festivalkrant. Eindelijk konden we ook hier, een jaar na Woodstock, 'de doorbraak van een nieuwe geest beleven.'

Een van de Nederlandse muzikanten die precies vijftig jaar geleden op zaterdag 27 juni met zijn band The Dream in Rotterdam optrad is Floris Kolvenbach. Anders dan Ekseption, Super Sister, Focus en The Bintangs is The Dream in Nederland altijd een wat obscure naam gebleven, die alleen bij insiders nog een belletje doet rinkelen. Maar in 1970 was dat anders. Toen stond de Tielse groep, ook wel de Nederlandse Pink Floyd genoemd, bekend als een van de meest vernieuwende en vooruitstrevende psychedelische popgroepen in het alternatieve circuit.

Floris Kolvenbach: „Al hadden wij geen hits en waren we vooral bekend

▼ Het Holland Pop Festival trok ongeveer 100.000 muzik liefhebbers naar de Kralingse Plas in 1970. FOTO ANP

bij een wat kleiner publiek, we speelden veel in die tijd. Zo traden we op in de Londense club The Marquee, toerden we met Pink Floyd door het land en stonden we een maand voor Kralingen samen met Golden Earring op Pinkpop. Ook werd er met speciale steun van de burgemeester in augustus dat jaar een speciaal popfestival in Tiel georganiseerd met opnieuw The Earring, The Kinks en Black Sabbath.”

Kolvenbachs herinneringen aan Kralingen zijn talrijk: „Wij speelden vrij vroeg op de tweede dag. Omdat het die zaterdag de hele dag zou gaan regenen, verhuisden we van het buitenpodium naar een van de tenten waar ook deejays als Lex Harding van Veronica stonden geprogrammeerd. Wij hadden een eigen bus, een opgeknapte

ouwe DAF-truck, met veel dure apparatuur. Door binnen te spelen wisten we dat die droog zou blijven en er geen kortsluiting kon ontstaan. Voor ons een hele geruststelling. Het was het enige kapitaal dat we hadden.”

Twee werelden

Na het optreden was er alle tijd om de festivalsfeer op te snuiven. Kolvenbach: „Wat me opviel was het grote contrast tussen de wereld voor en achter de schermen. Op het veld was het, ondanks de grote saamhorigheid een grote modderpoel.

De voorzieningen waren op z'n minst karig. De bezoekers sliepen veelal in de open lucht, wasten zich door een duik te nemen in de Kralingse Plas en het ontbrak aan goede catering. Ik weet nog dat ik zelfs een

beetje medelijden had met al die lieve mensen toen Dr. John The Nighttripper met dat vervreemdende nasale stemgeluid van hem de massa toeriep 'Are you feeling fine in the rain?' en al die verklemde en verzopen katten even vrolijk 'Yeah!' terugriepen.

En dat terwijl wij achter de coulissen werden overladen met luxe. Zo kon je in het restaurant de heerlijkste steaks en kreeft krijgen, lagen de geldstapels voor de buitenlandse acts (de Nederlandse bands speelden gratis,

een nieuwe geest

PS) los op verschillende tafeltjes en was er aan drank en dope geen gebrek.'

Drugs waren een onmisbaar element in de belevingswereld van de pop- en hippiecultuur destijds...

„Ja, dat is zo. In die zin was Kralingen voor Nederland ook uniek. Hoewel het gebruik van marihuana officieel nog verboden was, werd het gebruik door de politie oogluikend toegestaan. Het was in wezen het begin van het gedoogbeleid waarvoor de toenmalige minister van Volksgezondheid Irene Vorrink, mede gevoed door haar zoon Koos Zwart, zich sterk maakte. Een belangrijke verdienste.”

Provadya

„Met Koos was ik goed bevriend. Een geweldig aardige jongen. Ik kende hem van de zogenoemde Provadya?-avonden in Paradiso en andere Amsterdamse gelegenheden. Het begrip was afgeleid van de naam van een Tibetaans klooster en betekent letterlijk 'Voor de Muziek.' De avonden stonden in het teken van het experiment van een soort totaaltheater waar muzikanten, dichters, theaterliefhebbers en an-

▲The Dream op Pinkpop 1970.
▶Platenhoes van de lp *Rebellion* van The Dream.

EIGEN FOTOS

dere wereldverbeteraars elkaar ontmoetten. Voor ons was 'the sky not the limit' om het zo maar te zeggen.”

Veel popbandjes wilden gewoon lekker spelen en beroemd worden, maar jullie waren ook politiek geëngageerd...

„Het was een proces. Toen ik op m'n zeventiende in Tiel, waar ik ben opgegroeid met wat vrienden m'n eerste bandje begon, ging het puur om de kick. Wij speelden vooral covers en keken daarbij de kunst af bij The Rolling Stones, The Animals en The Kinks. Al snel merkte ik echter dat ik het leuk vond eigen num-

Er was een groot contrast tussen de wereld voor en achter de schermen.

—Floris Kolvenbach

mers te maken en zo ontwikkelden we vanaf eind '68 met The Dream een eigen repertoire, geïnspireerd door de psychedelische invloeden van *Sgt. Pepper* van The Beatles, Pink Floyd en de rui-gere sound van Cream en The Doors om maar iets te noemen.”

En de politiek? Speelde Vietnam al een rol bijvoorbeeld?

„Laat ik het breder trekken. Als eerste generatie van na de oorlog zochten wij nieuwe kaders. Wij zagen dat WO II de wereld niet wezenlijk veranderd had. De zogenoemde 'doorbraak' waar sommige idealisten op hoopten bleef uit en het was aan ons – althans, zo voelden wij dat – de oude Calvinistische plank voor de kop van de Nederlanders voorzichtig te verwijderen. Voorzichtig, want wij waren vredelievende anarchisten die streefden naar een grotere gelijkheid voor alle mensen en vrijheid voor het individu, zodat iedereen met al zijn of haar talent tot recht kon komen. Heel christelijk eigenlijk.”

„Hoewel wij ons buiten de partijpolitiek hielden, speelde Vietnam zeker een rol. Ik omarmde de teksten van Bob Dylan en herinner me dat ik in die jaren in het Utrechtse café De Trechter Si-

mon Vinkenoog eens tegen het lijf liep. Hij daagde me uit een van m'n teksten te declameren en ik weet nog dat ik toen spontaan een vers over generaal Westmoreland koos:

*Some ugly men in Washington/
Are killing boys and girls/ And
while I see the high skyscrapers/ I'm
diving into the truth/ It's cool baby/
General Westmoreland/ Winning
every battle/ But losing the war...*

Vond-ie een mooi beeld. Maar uiteindelijk ging het ons om de muziek en het totaalspektakel... Lichtshows bijvoorbeeld en vreemde geluidseffecten vormden bij onze performance een heel belangrijk onderdeel, al was dat op een festival lastiger uit te voeren. Dus speelden wij op Kralingen, Pinkpop en Bilzen wat simpeler en harder, iets wat het publiek wel kon waarderen. Een nummer als *Rebellion* bijvoorbeeld met een lekker orgelloopje van onze klassiek geschoolde toetsenist John van Buren en de slogan 'Can I Ask You One More Question?' werd ook in Kralingen massaal meegezongen.

Floris: „Voor ons optreden heb ik overal een beetje rondgehangen. Ik herinner me een geweldig optreden van The Byrds. Ik weet nog dat de zanger, Roger

McQuinn, een prachtige twaalfsnarige Rickenbacker-gitaar had, die soundbepalend was. Roger had veel succes met *Jesus is Just Alright*, een bewerking van een oude gospel. Ik had een dergelijke song niet verwacht, maar Roger bracht het nummer met een sterk gevoel van zendingsdrang naar voren. Ik vond dat wel grappig en tegendraads.”

„Al met al was Kralingen professioneler en omvangrijker dan Pinkpop. Het Holland Pop Festival heeft, zeker achteraf, model gestaan voor het latere festivalgebeuren. Het is een begrip geworden. Alleen daarom al vond ik het interessant dat ik erbij was.”

„Maar roem? Nee, dat heeft het ons niet gebracht. Dat hadden we eerlijk gezegd ook een beetje aan ons zelf te danken. Behalve door de overheid werd het festival mede gesponsord door Coca Cola. Zij waren ook verantwoordelijk, zo dachten we, voor de filmopnamen van het geheel. Een puur commerciële activiteit, waaraan wij weigerden mee te doen. Zo principieel waren we wel.”

„Achteraf dom misschien, want die informatie bleek niet waar te zijn. Maar we hebben er nooit echt spijt van gehad.”

